

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125212600
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3125212600.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matka D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, H., zastúpená: JUDr. Soňa Suchánová, advokátka, so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, Trenčín a otec C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. – J. XXX, zastúpený: JUDr. Martin Bartko, advokát a JUDr. Silvia Bartková, advokátka, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/171/2025-107 zo dňa 20. novembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/171/2025-107 zo dňa 20. novembra 2025 potvrdzuje.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) v napadnutom uznesení nariadil neodkladné opatrenie, ktorým vo výroku I. uložil otcovi povinnosť dočasne odovzdať maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov; výrokom II. určil, že maloleté deti budú v osobnej starostlivosti matky od pondelka v nepárnom týždni od 15:00 hod. do pondelka v nepárnom týždni do 15:00 hod. a v osobnej starostlivosti otca od pondelka v nepárnom týždni od 15:00 hod. do pondelka v párnom týždni do 15:00 hod. Miestom preberania a odovzdávania maloletých detí bude predškolské alebo školské zariadenie, ktoré deti aktuálne navštevujú. Ak sa deti nebudú nachádzať v predškolskom alebo školskom zariadení, rodičia si deti odovzdajú v mieste bydliska matky detí; výrokom III. uložil rodičom povinnosť maloleté deti pred odovzdaním druhému rodičovi riadne pripraviť a odovzdať; vo výroku IV. určil, že právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú vykonávať obaja rodičia; výrokom V. zrušil uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/53/2024-60 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/166/2024 zo dňa 22.08.2024; výrokom VI. určil, že neodkladné opatrenie trvá až do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedeným na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 31P/53/2024; výrokom VII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 330 ods. 1 CSP, § 360 ods. 1, 2 zákona č. 361/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 367 ods. 1, 2, 3, 4, 6 CMP mal preukázané, že maloleté deti boli uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/53/2024-60 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoP/166/2024 zo dňa 22.08.2024 neodkladným opatrením odovzdané do osobnej starostlivosti otca, bola určená vyživovacia povinnosť matky k maloletým deťom a rovnako bol upravený styk matky s maloletými deťmi. Dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia bola skutočnosť, že aktuálne výchovné prostredie u matky bolo pre maloleté deti nevyhovujúce, dokonca mohlo byť až nebezpečné,

s poukazom k zisteniam týkajúcim sa zdravotného stavu maloletého E. a jeho problémového správania, pričom tento býval s matkou a s maloletými deťmi v spoločnej domácnosti. Okresný súd konštatoval, že od posledného rozhodovania o výchovnom prostredí maloletých detí došlo k zmene pomerov v rodine maloletých detí, pretože maloletý E. je od 09.01.2025 umiestnený v J. E. K. L., domov chodí iba na víkendy. V konaní vo veci samej vedenom pod sp.zn. 31P/53/2024 bol vypracovaný znalecký posudok, z ktorého obsahu, okrem iného, vyplýva, že súdna znalkyňa odporúča maloleté deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Zároveň znalkyňa v znaleckom posudku uvádza, že maloletý E. pre maloleté deti nie je rizikom ohrozenia ich zdravého fyzického a psychického vývoja. Maloletý E. prirodzene nie je agresívny, nemá sklon k agresivite. Maloleté deti a maloletý E. po sebe túžia, majú spolu pozitívne vzťahy a rizikom pre ne je narušenie prirodzene existujúcej detskej väzby. Zásadná skutočnosť, ktorá vyplýva zo znaleckého posudku sa týka ovplyvňovania maloletých detí otcom a jeho rodinou. Konštatuje sa v ňom, že dlhodobé manipulovanie maloletých detí stranou otca v neprospech matky môže negatívne vplyvať na vytváranie negatívneho obrazu o matke, ale aj je v budúcnosti podkladom eskalácie rodičovského konfliktu, konfliktu maloletých detí s otcom a možného vzniku poruchy správania u maloletých detí, čo rozhodne nie je v ich záujme. Z obsahu spisu mal okresný súd preukázané, že konfliktná komunikácia maloletého E. závisí od správania sa otca maloletých detí, ktorý zrejme nezvláda svoj postoj k osobe maloletého E..

3. Okresný súd v napadnutom uznesení ďalej uviedol, že otec vo svojom vyjadrení namieta znalecký posudok z dôvodu, že tento nie je vypracovaný kompletne, pretože maloletý E. nebol vyšetrený znalcom psychiatrom. Ošetrojúci pedopsychiater maloletého I. J. M. súdnej znalkyni iba predložil stanovisko, ku ktorému pripojil správu z poslednej kontroly maloletého, ktorá sa konala dňa 27.06.2025. Rovnako otec namieta, že I. J. M. už bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov. Okresný súd nevidel problém v tom, že k zdravotnému stavu sa vyjadril I. J. M., ktorý je pedopsychiaterom a má maloletého vo svojom dispenzári, zároveň konštatoval, že v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v súčasnosti nie je zapísaný žiaden znalec z odvetvia detská psychiatria. Zo správy I. J. M. vyplýva, že maloletý predpísané lieky toleruje dobre, nemajú na neho žiadne vedľajšie účinky, v minulosti bola uňho zvýšená impulzivita, ktorá je jedným z prejavov diagnózy ADHD, ktorú má maloletý. Impulzivita toho času u maloletého nie je v popredí. Okresný súd mal preto dostatočne preukázané z obsahu znaleckého posudku, že aktuálny zdravotný stav maloletého E. nie je pre maloleté deti ohrozujúci, navyše maloletý chodí do zariadenia, v ktorom je umiestnený, domov chodí iba na víkendy. Zobral do úvahy závery znaleckého posudku vypracovaného ustanovenou súdnou znalkyňou v inom prebiehajúcom konaní, ako aj skutočnosť možného ohrozenia maloletých detí starším bratom E., na druhej strane zohľadnil skutočnosť negatívneho ovplyvňovania maloletých detí otcom a jeho matkou voči matke maloletých detí. Navyac otec, ktorý má momentálne maloleté deti zverené do svojej osobnej starostlivosti, vzťah maloletých detí s matkou podporuje iba laxne, čo rozhodne nie je v záujme maloletých detí a pretrvávanie danej situácie by tiež nebolo v záujme zdravého vývoja maloletých detí. Pokiaľ otec poukazoval na to, že inštitút neodkladného opatrenia je výnimočným procesným prostriedkom, ktorý neslúži na nahradenie konania vo veci samej, okresný súd uviedol, že nariadené neodkladné opatrenie je dočasným rozhodnutím, ktoré neprejudikuje vec samú, pretože o určení výchovného prostredia maloletých detí je možné rozhodnúť iba po riadne vykonanom dokazovaní a zhodnotení skutočného stavu veci. Okresný súd však za osvedčeného skutkového stavu mal za to, že v danom prípade bolo nevyhnutné vykonať zásah nariadením neodkladného opatrenia.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h), d), f) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Mal za to, že znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný v konaní vo veci samej nesplnil okresným súdom zadanú znaleckú úlohu riadne, nakoľko nebolo vôbec vykonané komplexné psychiatrické vyšetrenie maloletého E.. Po doručení predmetného znaleckého posudku navrhol, aby okresný súd bezodkladne vo veci ustanovil znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý by po preštudovaní kompletného spisového materiálu a po vykonaní kompletného psychiatrického vyšetrenia maloletého E. zodpovedal na otázky, ktoré boli uvedené už v pôvodnom uznesení okresného súdu vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu (vykonať komplexné psychiatrické vyšetrenie maloletého E.; zistiť, či maloletý E. rešpektuje autoritu matky a jej výchovné pravidlá; uviesť, či vzhľadom k psychickému stavu a výchovným problémom maloletého E., tento predstavuje riziko ohrozenia zdravého fyzického a psychického vývoja maloletých detí). Okresný súd jeho námietky vo vzťahu k neúplnosti predloženého znaleckého posudku v podstate uznal tým, keď uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/53/2024-439 zo dňa 27.11.2025 nariadil znalecké dokazovanie znalcom

z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, pričom uložil ustanovenému súdnemu znalcovi zodpovedať na vyššie formulované otázky. Podľa otca matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila existenciu právneho vzťahu účastníkov, avšak neosvedčila, že si právne vzťahy účastníkov vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by okresný súd mal uložiť jemu povinnosť odovzdať maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Je toho názoru, že matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčila, že aktuálne sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie alebo život maloletých detí vážne ohrozené a vyžadujú si okamžitý zásah súdu do pomerov rodičov a maloletých detí rozhodnutím o dočasnom zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Skutočnosť, že v danej veci bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý zatiaľ nebol vypracovaný bez váh, úplne, a je potrebné ho doplniť neznamená, že vo veci musí okresný súd bez ďalšieho nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti zverí do striedavej osobnej starostlivosti.

5. Pripomenul otec, že matka podala už tretí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ani teraz neosvedčila, že si právne vzťahy účastníkov konania vyžadujú bezodkladnú úpravu pomerov nariadením neodkladného opatrenia. Prvý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zamietol, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Žiline ako vecne správne. Odvolací súd v tomto uznesení uviedol: „Ako vyplynulo z doteraz osvedčených skutočností (najmä z vyšetrenia CPP k aktuálnej situácii dieťaťa zo dňa 09.02.2024, č.l. 14 spisu; lekárskej správy z vyšetrenia u detského psychiatra, č.l. 15 spisu a psychologickú správu zo dňa 04.02.2024, č.l. 16 spisu) u maloletého E., s ktorým sa maloleté deti C. a A. zdržiavali do 24.04.2024 v domácnosti matky (v domácnosti rodičov matky na adrese F. G. XX K. H.), sa stupňovali výchovné problémy, ktoré matka toho času ťažko zvládala, nakoľko maloletý nerešpektuje autoritu, ako ani autoritu pedagógov v školskom prostredí. Správa sa arogantne, verbálne hrubo atakuje, provokuje, reaguje podráždene, pričom v čase rozhodovania okresného súdu bolo osvedčené, že maloletý E. síce bol v starostlivosti detského psychológa aj psychiatra, kedy psychoterapeutické sedenia nemali podstatný vplyv na správanie maloletého, ktorého stav sa dlhodobu nemenil k lepšiemu a matka navrhované liečebno-výchovné sanatórium nerealizovala, a preto bolo zabezpečenie ochrany maloletého C. a Maloletej A. (jeho nevlastných súrodencov), ktoré maloleté deti sa s ním nachádzajú v spoločnej domácnosti, je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné. Za takéhoto stavu potom i odvolací súd dospel k presvedčeniu, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi, najmä s ohľadom na osvedčené skutočnosti ohľadom zdravotného stavu a zrejme z toho vyplývajúceho správania sa maloletého nevlastného brata E., z čoho možno vyvodíť dôvodnú obavu pri zabezpečení zdravého vývoja maloletých detí, a preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Tu je ale potrebné opätovne zdôrazniť, že sa jedná len o dočasné opatrenie, a preto bude povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať vo veci dôsledné dokazovanie so zameraním na aktuálny zdravotný stav a z toho vyplývajúce výchovné problémy u maloletého E., prihliadajúc zároveň na vek maloletých detí, ich citovú naviazanosť na matku, ktorá doposiaľ (do apríla 2024) v podstatnom rozsahu zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloleté deti (na čo poukázal i kolízny opatrovník vo svojich doterajších vyjadreniach), lebo potom bude môcť ustáliť, či zotrvanie detí v prostredí matky má negatívny vplyv na ich doterajší vývoj a v primeranej lehote vo veci samej rozhodnúť.“ Pokiaľ ide o druhý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.01.2025, tento bol odôvodnený len tým, že maloletý E. dňa 09.01.2025 nastúpil na dobrovoľný pobyt do liečebno-výchovného sanatória. Tento návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia bol rovnako okresným súdom zamietnutý a ako vecne správne rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom. Odvolací súd v tomto uznesení uviedol: „V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na obsah jej návrhu sa matka domáhala zverenia maloletých do striedavej osobnej starostlivosti a z uvedeného dôvodu odvolací súd posúdil jej podanie ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 CSP, pri ktorom sa uplatňuje štandardná 30-dňová lehota. Pokiaľ ide o argumenty matky týkajúce sa odpadnutia prekážky, pre ktorú bolo nariadené predchádzajúce neodkladné opatrenie, a to minimálne do 30.06.2025, odvolací súd má rovnako ako okresný súd za to, že zmena tejto okolnosti, pre ktorú boli maloleté deti dočasne zverené otcovi je len dočasná. Keďže ide o dobrovoľný pobyt E. v takomto liečebno-výchovnom zariadení, je tu stále daná možnosť jeho návratu do domácnosti matky, a tým pádom aj existencie potencionálneho ohrozenia oboch maloletých detí z jeho strany. Podľa názoru odvolacieho súdu týmto nenastala taká podstatná zmena okolností, ktorá by vyžadovala bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania v navrhovanom rozsahu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že ochrana fyzickej a duševnej integrity maloletých detí je súčasťou ich najlepšieho záujmu, pričom pokiaľ existuje možné ohrozenie detí zo strany ďalšieho dieťaťa, ktoré žilo v domácnosti matky a môže tam byť kedykoľvek navrátené, nie je splnená podmienka pre zmenu neodkladného opatrenia. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd preto nevidel dôvod

opätovne dočasne zmeniť úpravu osobnej starostlivosti o deti zdôrazňujúc záujem maloletých na vhodnosti súčasného výchovného prostredia, ktoré pre nich nepredstavuje potencionálne ohrozenie ich fyzickej integrity a zdravého vývoja na rozdiel od prostredia matky. Rovnako je dočasne upravený styk matky s maloletými deťmi, ktorým je zabezpečený jej kontakt s nimi v nevyhnutnom rozsahu. Matka neosvedčila naliehavú potrebu alternatívne navrhutej širšej úpravy styku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že návrh matky spočíva v úprave styku počas víkendu s prespatím, kedy nemožno vylúčiť, že jej ďalší syn sa môže nachádzať v jej domácnosti v rámci povolenia návratu domov, resp. predčasného ukončenia jeho pobytu. Uvedené by tak nebolo v záujme maloletých detí. Ani argumenty o predĺžení konania vo veci samej z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania nie sú sami osebe dôvod pre zmenu neodkladného opatrenia, pretože práve na jeho podklade bude prvostupňový súd rozhodovať o osobnej starostlivosti, resp. o úprave styku maloletých detí, a to aj v nadväznosti na ich potencionálne ohrozenie zo strany ich súrodenca. V konaní o neodkladnom opatrení však možno rozhodovať len o osvedčených skutočnostiach. Argumentácia matky týkajúca sa údajného obmedzovania styku zo strany otca nie je relevantná, pretože matka, ak jej je styk odopieraný má možnosť domáhať sa výkonu rozhodnutia.“ Pre úplnosť otec dodal, že maloleté deti tretí rok navštevovali Materskú školu v obci N., v ktorej sa plne adaptovali a socializovali. Na pobyt v tejto škôlke sa vždy tešili, mali tu množstvo kamarátov, napredovali v nej. Matka v súčasnosti realizuje výkon svojej osobnej starostlivosti tak, že maloleté deti do materskej školy nevodí, maloleté deti, keď sú v starostlivosti matky, zostávajú doma s rodičmi matky, ktorí sú na starobnom dôchodku, pričom matka chodí do práce. Otec takúto starostlivosť nepovažuje v záujme maloletých detí.

6. Matka k odvolaniu otca uviedla, že neodkladnosť a nutnosť vydania neodkladného opatrenia je daná závermi znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že obe maloleté deti ju potrebujú a dožadujú sa jej. Dokonca otec sa zo záverov znaleckého posudku javí ako osobou, ktorá negatívne vplýva na maloleté deti a ich najlepšie záujmy. Ustanovený súdny znalec vyslovil názor, že maloleté deti sú manipulované stranou otca, a to ním samotným a jeho matkou. Zároveň znalec konštatoval, že dlhodobé manipulovanie rodinou strany otca a otcom v jej neprospech môže výrazne negatívne vplývať na vytváranie negatívneho obrazu o nej, ale je aj podkladom v budúcnosti eskalácie rodičovského konfliktu a konfliktu maloletých detí s otcom a možného vzniku poruchy správania u maloletých detí. Z týchto dôvodov súdna znalkyňa výlučnú starostlivosť otca výslovne neodporučila. Znalkyňa označila vzťahy maloletých detí s maloletých E. za pozitívne, kde maloletý E. nepredstavuje riziko ohrozenia zdravého fyzického a psychického vývoja pre maloleté deti. Naopak, maloleté deti po sebe túžia, čo aj jednoznačne manifestovali. Podľa matky uvedené osvedčenie podstatných skutočností zakladá záver, že ďalšie zotrvanie maloletých detí v dočasnej osobnej starostlivosti otca je pre ne škodlivé a v rozpore s ich aktuálnym najlepším záujmom. Poukázala na to, že oddelenie maloletých detí od nej na základe neodkladného opatrenia trvalo viac ako 19 mesiacov, kde aj znalec konštatoval a označil riziko umelého narúšania prirodzene existujúcej detskej väzby medzi súrodencami v záveroch posudku. Nestotožnila sa s odvolacím dôvodom otca, že najskôr je nutné vykonať dokazovanie formou psychiatrického znaleckého dokazovania maloletého E., nakoľko už v zmysle záverov vykonaného znaleckého posudku, tento nepredstavuje žiadne riziko pre maloleté deti. Vníma odvolanie otca ako snahu o ďalšie zotrvanie v režime, v ktorom sú maloleté deti umelo od nej odtrhnuté, dočasne zverené otcovi a snahu otca o zachovanie stavu, kedy sa otec k maloletým deťom správa majetnícky a hovorí im, že k nej chodia len na návštevy. V rámci odvolacieho konania predložila vyjadrenie sa k správaniu maloletého E. vydané J. E. K. L. zo dňa 27.11.2025, z ktorého obsahu vyplýva, že maloletý E. je v tomto zariadení od 09.01.2025, týmto zariadením nie je vnímaný ako nebezpečný žiak voči svojmu okoliu. Hodnotiaci a režimový systém zariadenia dokáže rešpektovať, počas pobytu neprejavoval známky nebezpečného správania, ktoré by ohrozovalo ostatných žiakov, ani odborný a pedagogický personál.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

8. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu.

9. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti, ale i vzhľadom na odvolacie dôvody otca predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia a námietky vznesené otcom v podanom odvolaní bolo posúdiť, či v prejednávanej veci bol dôvodné zrušenie neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/53/2024-60 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/166/2024 zo dňa 22.08.2024 a nariadenie nového neodkladného opatrenia.

11. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

12. Strata účinkov neodkladného opatrenia sa okrem uplynutia, či dosiahnutia konkrétneho časového okamihu, na ktoré bolo viazané, môže spájať tiež s objektívnou právnou skutočnosťou, ktorou je rozhodnutie súdu o zrušení neodkladného opatrenia. Po konštituovaní právnych účinkov neodkladného opatrenia umožňuje zákon jeho zrušenie na základe univerzálneho kritéria, ktorým je, vychádzajúc z citovaného ustanovenia, zmena pomerov, alebo odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP, prípadne na § 361 CMP, alebo na odpadnutie niektorého z osobitných predpokladov, ktoré definuje zákon pri špecifických neodkladných opatreniach podľa § 365 alebo 368 CMP. Odpadnutie dôvodov môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektami sa zmenila, alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov, alebo obava z ohrozenia exekúcie. Možnosť súdu rozhodnúť o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 363 CMP nevylučuje, aby aj samotný účastník urobil procesný úkon smerujúci k jeho zrušeniu. Právne účinky neodkladného opatrenia tak zanikajú právoplatnosťou uznesenia o jeho zrušení.

13. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci bolo neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/53/2024-60 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/166/2024 zo dňa 22.08.2024 (ďalej aj len „pôvodné neodkladné opatrenie“), ktorým bola (okrem iného) matke uložená povinnosť odovzdať maloleté deti do dočasnej osobnej starostlivosti otca. Dôvodom jeho nariadenia, ako vyplýva z odôvodnenia označeného neodkladného opatrenia, bolo najmä osvedčenie rizika výchovného prostredia u matky, predovšetkým s poukazom na zdravotný stav a správanie maloletého E., ktorý sa v rozhodnom období nachádzal v spoločnej domácnosti s matkou a maloletými deťmi, pričom okresný/krajský súd vychádzal z listinných podkladov (Vyjadrenie CPP k aktuálnej situácii dieťaťa zo dňa 09.02.2024; Lekárska správa z vyšetrenia u detského psychiatra; Psychologická správa zo dňa 04.02.2024), ktoré osvedčovali stupňovanie výchovných problémov a odporúčanie zväziť liečebno-výchovné sanatórium pre maloletého E..

14. S odstupom času, po konštituovaní účinkov pôvodného neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil, či dôvody, pre ktoré bolo pôvodné neodkladné opatrenie nariadené, naďalej trvajú, a či je jeho ďalšie trvanie v pôvodnom rozsahu odôvodnené aktuálnymi pomermi. Za podstatnú zmenu pomerov okresný súd považoval najmä skutočnosť, že maloletý E. je od 09.01.2025 umiestnený v J. E. K. L., pričom domov dochádza len v režime krátkodobých/víkendových pobytov. V porovnaní so stavom v čase vydania pôvodného neodkladného opatrenia tak už nejde o situáciu, v ktorej by maloleté deti žili s maloletým E. v spoločnej domácnosti matky v trvalom, každodennom režime, ktorý bol vtedy osvedčený ako potenciálne rizikový. Uvedené predstavuje zásadnú objektívnu zmenu rozhodujúcich okolností, ktoré tvorili jadro dôvodov pôvodného neodkladného opatrenia. Ďalšou významnou zmenou pomerov je, že v konaní vo veci samej bol vypracovaný znalecký posudok zameraný na rodinné väzby, výchovné prostredie a psychologické aspekty situácie, z ktorého vyplýva odporúčanie striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a záver, že maloletý E. nie je v posudzovanom kontexte identifikovaný ako riziko ohrozenia zdravého fyzického a psychického vývoja maloletých detí („Odporúčam striedavú osobnú starostlivosť ako najvhodnejšiu

úpravu styku v záujme maloletých detí, optimálny je časový interval napr. 7 /7. Maloletý E. E., pre maloleté deti C. a A., sa nejaví rizikom.“, Záver č. 21. Znaleckého posudku č. 07/202/12 vypracovaný znalcom C. O. P., C.,I., č.l. 105 spisu). Z posudku zároveň vyplynuli relevantné zistenia o rizikách negatívneho ovplyvňovania maloletých detí v konflikte rodičov, najmä v rovine dlhodobého vytvárania negatívneho obrazu o druhom rodičovi, čo môže byť spúšťačom eskalácie konfliktu a ohrozenia priaznivého vývinu maloletých detí („Dlhodobé manipulovanie rodinou strany otca a otcom dvojčiek samotným v neprospech matky môže výrazne negatívne vplývať na vytváranie negatívneho obrazu o matke ale aj je podkladom v budúcnosti eskalácie rodičovského konfliktu a konfliktu detí s otcom a možného vzniku poruchy správania u detí.“ Záver č. 13. Znaleckého posudku č. 07/202/12 vypracovaný znalcom C. O. P., C.,I., č.l. 102 spisu).

15. Otec v odvolacej argumentácii namietal, že znalecký posudok neobsahuje samostatnú psychiatrickú časť týkajúcu sa maloletého E. a že okresný súd v konaní vo veci samej nariadil dopĺňujúce znalecké dokazovanie z odvetvia psychiatria. Odvolací súd však zdôrazňuje, že rozhodovanie o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 363 CMP sa viaže na posúdenie, či odpadli alebo sa podstatne zmenili dôvody, pre ktoré bolo pôvodné neodkladné opatrenie nariadené. V tomto rámci súd hodnotí stav podľa aktuálne osvedčených okolností; neodkladné opatrenia (ani rozhodovanie o ich zrušení) nevyžadujú úplné dokazovanie v rozsahu rozhodovania vo veci samej. Doplnenie dokazovania znalcom z odvetvia psychiatria bude významné pre meritórne rozhodnutie vo veci samej, avšak pre posúdenie § 363 CMP je rozhodujúce, že podstatná skutková okolnosť, z ktorej pôvodné neodkladné opatrenie vychádzalo (každodenné spolužitie maloletých detí s maloletým E. v domácnosti matky pri osvedčených výchovných problémoch), sa objektívne zmenila. Odvolací súd dodáva, že ani pôvodné neodkladné opatrenie nebolo nariadené na podklade psychiatrického znaleckého dokazovania, ale na podklade osvedčenia skutočností dostupnými listinnými dôkazmi, vrátane správ ošetrujúceho detského psychiatra a ďalších odborných podkladov. Z uvedeného vyplýva, že v rovine neodkladných opatrení súd rozhoduje na základe osvedčenia pravdepodobnosti a aktuálnych pomerov, pričom pre posúdenie zmeny pomerov je rozhodujúce, že hlavná skutková okolnosť, z ktorej pôvodné neodkladné opatrenie vychádzalo (každodenné spolužitie maloletých detí s maloletým E. v domácnosti matky pri osvedčených výchovných problémoch), sa objektívne zmenila. Ak okresný súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, zohľadniac obsah spisu, uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/53/2024-60 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/166/2024 zo dňa 22.08.2024 zrušil a konštatoval, že k času jeho rozhodovania už neboli splnené podmienky pre jeho ďalšie trvanie, keďže došlo k podstatnej zmene pomerov, resp. odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 363 CMP), odvolací súd sa s ním stotožňuje a cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v podrobnostiach odkazuje na dostatočné závery okresného súdu v tejto rovine.

16. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

19. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

20. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd použiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníkov nariadením neodkladného opatrenia. Pod potrebou bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Osobitnej povahy tento procesný inštitút zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o

návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

21. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou otca, že matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Neodkladnosť v posudzovanom prípade podľa odvolacieho súdu nevyplýva len z toho, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti a na Okresnom súde Trenčín prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pod sp.zn. 31P/53/2024, či z toho, že rodičia nie sú schopní dosiahnuť dohodu na realizácii osobnej starostlivosti o maloleté deti do rozhodnutia vo veci samej, ale predovšetkým z osvedčeného rizika ujmy na priaznivom vývine maloletých detí pri pokračovaní doterajšieho dočasného režimu. Pri dočasnom režime trvajúcim dlhodobo a pri osvedčených rizikách pre priaznivý psychický vývin maloletých detí (závery znaleckého posudku) nemožno ponechať pomery bez korekcie až do meritórneho rozhodnutia. Zo znaleckého posudku vypracovaného v konaní vo veci samej vyplývajú osvedčené okolnosti, že dlhodobé negatívne ovplyvňovanie maloletých detí zo strany otca a jeho rodiny voči matke môže viesť k vytváraniu negatívneho obrazu o matke, môže byť podkladom eskalácie rodičovského konfliktu a konfliktu maloletých detí s rodičom, môže zakladať riziká v oblasti správania a psychického vývinu maloletých detí. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej. Striedavá osobná starostlivosť nariadená neodkladným opatrením má v danom prípade charakter dočasného stabilizačného režimu, ktorý reaguje na aktuálne osvedčené pomery a ponecháva priestor na definitívne posúdenie veci po doplnení dokazovania (aj otcom v odvolaní naznačovaným smerom) v konaní vedenom na okresnom súde vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

22. Pokiaľ otec namietal, že matka v čase, keď sú maloleté deti u nej, nevodí do materskej školy a starostlivosť zabezpečujú starí rodičia, odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenia v rovine osvedčenia samy osebe neodôvodňujú záver, že by dočasná striedavá starostlivosť bola v rozpore s najlepším záujmom maloletých detí. Ide o skutočnosti, ktoré môžu byť predmetom dokazovania a hodnotenia v konaní vo veci samej, prípadne v nadväznosti na výkon rodičovských práv v rámci nastaveného režimu. Zároveň odvolací súd apeluje na rešpektovanie nastaveného režimu maloletých detí v domácnostiach oboch rodičov.

23. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.